

Call for papers: Ældre, erfarne borgere, pensionister, tussegamle eller...

Er de gamle gamle, når de tonser rundt i friheden til at være noget andet end lønarbejdere? Når de laver frivilligt arbejde i Repair cafeen, passer butikken i Mødrehjælpen, arbejder for klimaet, organiserer golfklubben, spiller bridge, går på Folkeuniversitet, passer børnebørnene, osv. Eller er de gamle, når de er nedslidte, har brug for hjemmehjælp, er blevet fattige, bliver demente, dårligt kommer ud af hjemmet, ser 14 timers fjernsyn og ikke kan finde den digitale knap. Skal vi se på det gode eller det dårlige? Eller som udgangspunkt i det mindste erkende, at ulighed og forskelligheder vokser i alderdommen.

Måden at leve på som ældre handler om at sige farvel til lønarbejdet. Der opstår muligheder for på nye måder at vælge, hvad der kan gøres. Måske er den beskedne folkepension den enkeltes livsgrundlag, og måske er det den væsentligste grænse for, hvad man gør? Men er der selv da, ikke en vis frihed fx ved at engagere sig med andre, passe børnebørn, tage på vandretur, blive haj på internettet, eller? Har arbejdsmarkedet slidt så meget, at man ikke orker noget, og blot vil være sig selv? Er der plads til at blive ældre uden diskrimination? Er identiteten røget med farvellet til arbejdsmarkedet. Kan man holde ægtefællen ud, når begge går hjemme? Er der overskud til familie- eller oldekolle, eller skal man flytte til et mindre sted, er lejligheden stor nok til to hele dagen, kan flere og nye komme på besøg? Kan haven komme til at blomstre og give nyttig mad? Hvad kan og gør de ældre med arv og gæld? Hvad vil de yngre med de ældre?

Der er en myriade af muligheder og begrænsninger, og mange gode grunde til at gøre, som man gør. Vi ved, at mange bliver enlige som ældre – både fordi de er blevet skilte eller fordi ægtefællen dør. Vi ved at flere får og lever med nye ægtefæller efter dem, de fik børn med. Vi ved også, at mange har råd til at gøre, hvad de vil, og en del ikke har det i kraft af deres pensionsvilkår. Vi ved også, at mange får brug for hjælp fra en omsorgssektor, og der kommer flere ældre, flere gamle og ikke mindst flere med behov for at få hjælp til at møde andre, til at få gjort rent, til at få og spise anstændig mad, osv. Det er tydeligt, at omsorgssektoren er presset, og et helt centralt spørgsmål i de mange muligheder eller mangel på samme bliver, hvordan vi former fremtidens velfærdssamfund.

Hvis du har et bud på, hvordan ældre agerer og vælger, og hvad der er vigtigt at få øje på i både det civile og offentlige samfund, så skriv et indlæg. Hvis du har indsigt i økonomi, i jura, i hjemmehjælp, omsorgsarbejde, medicinsk behandling af ældre, m.m. så skriv. Endeligt og gerne, hvis du ved, hvad der bør gøres og udvikles på for at skabe et anstændigt civilsamfund og ikke mindst velfærdssamfund, når vi samtidig skal være bange for, at russerne kommer i morgen. Så skriv. Redaktionen modtager manuskripter, der diskuterer både teoretisk, empirisk og praktisk. Og vi vil gerne også opfordre til internationale perspektiver for et større udsyn.

Frist for kort abstract: 15. december 2025.
Fristen for at indsende fuldtekst artikel er: 1. februar 2026. Selve artiklen skal lande på maksimalt 24.000 anslag inklusiv alt (mellemrum, litteraturliste, the works).
Spørgsmål til temanummeret kan rettes til:

Frank Cloyd Ebsen: freb@kp.dk

Social Kritik udgives Forum til fremme af Social Debat.

Redaktionen arbejder frivilligt og består af Frank Ebsen, Henning Wettendorff, Merete Monrad og Mette Bladt (ansvarshavende).

Siden 1988 har det været Social Kritiks ambition at give kritikken plads og skabe dialog i det socialfaglige felt på tværs af forskning og praksis.

Tidsskriftet udkommer tre gange årligt se mere på: socialkritik.dk

For Social Kritik er det vigtigt, at forfatterne 'vil noget' med artiklen. Redaktionen lægger derfor vægt på, at artikler både er formidling af forskning eller spændende erfaringer fra praksis. Artikler i Social Kritik skal være dialog-skabende, forfattere må gerne mene noget. Artiklerne må derfor gerne pege på problemer og løsninger, praktisk, politisk, forskningsmæssigt. Med andre ord skal artikler i Social Kritik sætte tanker i gang om hvad samfundet kan lære (og udvikle) på baggrund af artiklerne. Og så skal artiklerne kunne læses af både forskere og praktikere.